

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/125/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121289001
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6121289001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janáckovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci žalobcu: effect house s. r. o., so sídlom Na piesku 8, Bratislava-Ružinov, IČO: 50 041 193, zastúpený Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 951 087, proti žalovanej: V. N., D.. XX.XX.XXXX, N. V. XX, zastúpená advokátskou kanceláriou IVANOVIČ LEGAL s.r.o., so sídlom Štúrova 11, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 54 434 556, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 45.000,- Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 15C/8/2021-227 zo dňa 31.01.2023, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta rozsudkom pod sp.zn. 15C/8/2021-227 zo dňa 31.01.2023 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 45.000,- Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 09.03.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok II.).

2. Podanou žalobou Okresnému súdu Banská Bystrica (ako súdu upomínaciemu v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní) dňa 01.04.2021, postúpenou Okresnému súdu Galanta dňa 08.06.2021, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 45.000,- Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 09.03.2021 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca realizoval výstavbu rodinných domov v rámci stavebného projektu „Bývanie pre rodiny Šamorín - Kráľovianky“ (ďalej len „projekt Kráľovianky“) prostredníctvom svojich dodávateľov. Jeden z dodávateľov, spoločnosť DUFOR YACHTS Slovakia s.r.o., v likvidácii, so sídlom Sedmokrásková 6, 821 03 Bratislava, IČO: 46 839 445, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vložka č. XXXXX/B, pôvodne vystupujúca pod obchodným menom BlueSail Slovakia s.r.o., so sídlom Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava (ďalej len „DUFOR YACHTS“), vystavila žalobcovi za realizáciu inžinierskych sietí v stavebnom projekte Kráľovianky faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 na sumu vo 140.000,- Eur, splatnú dňa 09.09.2018. Žalobca predmetnú faktúru spoločnosti DUFOR YACHTS uhradil dňa 10.09.2018 (na účet č. Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, uvedený vo faktúre). Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020, uzatvorená medzi spoločnosťou DUFOR YACHTS ako postupcom a žalovanou (v tom čase konateľka spoločnosti DUFOR YACHTS) ako postupníkom (ďalej len „Zmluva o postúpení č. X“), mala byť na žalovanú postúpená pohľadávka spoločnosti DUFOR YACHTS voči žalobcovi z titulu údajnej faktúry

spoločnosti DUFOUR YACHTS č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018, na sumu 185.000,- Eur, splatnou dňa 17.07.2018, za vybudovanie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kráľovianky, v neuhradenej výške 45.000,- Eur (ďalej len „Postúpená faktúra č. X“). Následne ďalšou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020, uzatvorená medzi spoločnosťou DUFOUR YACHTS ako postupcom a žalovanou (v tom čase konateľka spoločnosti DUFOUR YACHTS) ako postupníkom (ďalej len „Zmluva o postúpení č. X“), mala byť na žalovanú postúpená pohľadávka spoločnosti DUFOUR YACHTS voči žalobcovi z titulu údajnej opravnej faktúry spoločnosti DUFOUR YACHTS č. XXXXXXXXXX R.o dňa 01.08.2020, na sumu 45.000,- Eur, splatnou dňa 15.08.2020, ako oprava základu dane k dokladu por. č. XXXXXXXXXX ako dofakturovanie cesty v projekte Kráľovianky (ďalej len „Postúpená faktúra č. X“). Žalobca existenciu akejkoľvek pohľadávky spoločnosti DUFOUR YACHTS (resp. žalovanej ako právneho nástupcu) z titulu Postúpennej faktúry č. X alebo Postúpennej faktúry č. X popiera. Postúpená faktúra č. X (ktorá má predstavovať faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur) ako aj Postúpená faktúra č. X (faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur ako ťarchopis k faktúre č. XXXXXXXXXX), boli spoločnosťou DUFOUR YACHTS vystavené účelovo, bez akéhokoľvek právneho základu, v snahe obohatiť sa na úkor žalobcu. Medzi žalobcom a žalovanou neexistuje žiaden záväzkovo-právny vzťah, žalobca neviduje žiaden splatný alebo nesplatný peňažný záväzok voči žalovanej. Žalobca v období od 04.03.2020 do 04.06.2020 uskutočnil v omyle v prospech bankového účtu žalovanej č. Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX nasledovné platby: dňa 04.03.2020 v sume 10.000,- Eur, dňa 28.04.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 06.05.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 04.06.2020 v sume 25.000,- Eur, t.j. spolu vo výške 45.000,- Eur.

Výzvou na vydanie dlžnej sumy zo dňa 16.09.2020, adresovanú žalovanej ako konateľke spoločnosti DUFOUR YACHTS, vyzval žalobca žalovanú na vrátenie špecifikovanej dlžnej sumy vo výške 45.000,- Eur. V odpovedi zo dňa 28.09.2020 žalovaná uviedla, že predmetné sumy, ktoré obdržala na osobný účet, mali predstavovať „doplatok pôvodnej faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur, ktorá bola na žalovanú postúpená“ (Postúpená faktúra č. X), zároveň žalovaná oznámila, že bola na ňu postúpená aj „pohľadávka vo výške 45.000,- Eur vzniknutá na základe faktúry č. XXXXXXXXXX“ (Postúpená faktúra č. X), a nakoľko sa stretli vzájomne započítateľné pohľadávky, došlo jednostranným právnym úkonom k ich vzájomnému započítaniu ku dňu 25.09.2020. Predmetné tvrdenie žalovanej je zmätočné a zjavne si odporuje. Zároveň žalovaná doručila žalobcovi list zo dňa 25.09.2020 označený ako „Jednostranné započítanie pohľadávky“, ktorým potvrdila prijatie súm spolu vo výške 45.000,- Eur od žalobcu (dňa 04.03.2020 sumu 10.000,- Eur, dňa 29.04.2020 sumu 5.000,- Eur, dňa 07.05.2020 sumu 5.000,- Eur, dňa 05.06.2020 sumu 25.000,- Eur) na jej bankový účet a súčasne svoju údajnú splatnú pohľadávku voči žalobcovi titulom Postúpennej faktúry č. 2 započítala s predmetnými sumami. Žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že žiadna pohľadávka spoločnosti DUFOUR YACHTS voči žalobcovi z titulu Postúpennej faktúry č. X, resp. jej časti, ani z titulu Postúpennej faktúry č. X neexistuje, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu na žalovanú. Jednotlivé platby, spolu vo výške 45.000,- Eur, zaslal žalobca na bankový účet žalovanej omylom, bez akéhokoľvek existujúceho a platného právneho titulu. Z uvedených dôvodov nemohlo dôjsť ani k platnému započítaciemu prejavu zo strany žalovanej a prijatím predmetných súm spolu vo výške 45.000,- Eur, sa žalovaná bezdôvodne obohatila na úkor žalobcu.

3. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe v rámci podaného odporu k vydanému platobnému rozkazu sp.zn. 23Up/413/2021 zo dňa 13.04.2021 v ktorom poprela tvrdenie žalobcu a uviedla, že dňa 10.07.2018 spoločnosť DUFOUR YACHTS vystavila žalobcovi faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur za vykonanie prác na inžinierskych sieťach a zhotovenie cesty. Táto faktúra bola následne stornovaná a fakturovaná suma bola rozdelená na dve časti, a to na sumu 140.000,- Eur za práce vykonané na inžinierskych sieťach („Pohľadávka č. X“), ktorá mala rovnaké číslo XXXXXXXXXX, a túto žalobca skutočne uhradil. K uvedenému žalovaná uviedla, že stornovanie pôvodnej faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur a následné vystavenie dvoch faktúr, bolo realizované výhradne na základe žiadosti žalobcu, ktorý mohol žiadať financujúcu banku o úhradu najviac vo výške 140.000,- Eur (v zmysle vyjadrenia banky, táto nebola ochotná poskytnúť finančné prostriedky na vybudovanie cesty, a preto bolo vybudovanie cesty fakturované osobitne). Následne bola vystavená faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 45.000,- Eur za zhotovenie cesty v rámci projektu Kráľovianky („Pohľadávka č. X“). Pohľadávka č. X bola Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.03.2020 postúpená zo spoločnosti DUFOUR YACHTS na žalovanú, ktorá predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky neskôr nahradila novým dojednaním, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020. Žalovaná uviedla, že postúpenie Pohľadávky č. X bolo žalobcovi riadne oznámené a žalobca plnil sumu vo výške Pohľadávky č. X, ktorá predstavuje rozdiel medzi Pohľadávkou č. 1 a sumou 185.000,- Eur. Žalobca rozhodne nekonal v omyle. Pohľadávka č. 2 je úhradou za vybudovanie cesty, na ktorú nebola ochotná poskytnúť

finančné prostriedky financujúca banka. Postup, ktorý mal za následok stornovanie pôvodnej faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur a vystavenie novej faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 140.000,- Eur a faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 45.000,- Eur predstavoval ústupok v prospech žalobcu. Žalobca sa tak domáha vrátenia sumy 45.000,- Eur napriek tomu, že si je vedomý pôvodnej výšky pohľadávky, ktorú mal uhradiť spoločnosti DUFOR YACHTS za práce vykonané na inžinierskych sieťach a vybudovanie cesty v rámci projektu Kraľovianky, pričom medzi spoločnosťou DUFOR YACHTS a žalobcom nikdy nedošlo k dohode o zmene výšky odplaty za plnenia, ktoré žalobcovi poskytla spoločnosť DUFOR YACHTS, ale len k rozdeleniu fakturovanej sumy na dve časti z dôvodov na strane žalobcu.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 451 ods. 1, ods. 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a vecne tým, že aplikáciou uvedených ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej je v celom rozsahu dôvodný. Vykonané dokazovanie súd prvej inštancie uviedol v odseku 11. napadnutého rozhodnutia a následne v odseku 22. napadnutého rozhodnutia sa súd prvej inštancie dôvodne najprv vysporiadal s otázkou, na akú sumu bola faktúra č. XXXXXXXXXX pôvodne vystavená, keďže faktúra s rovnakým označením č. XXXXXXXXXX bola vystavená dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur a s rovnakým č. XXXXXXXXXX dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,- Eur. S argumentáciou/s obranou žalovanej, že predmetná faktúra bola vystavená pôvodne na sumu 185.000,- Eur a následne po žiadosti žalobcu bola opravená na sumu 140.000,- Eur z dôvodu, že banka mala poskytnúť žalobcovi úver len do výšky 140.000,- Eur, a zvyšných 45.000,- Eur bolo vyfakturovaných osobitnou faktúrou, sa súd prvej inštancie nestotožnil s odôvodnením, že žalovaná v konaní nepreukázala, že faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 bola vystavená na sumu 185.000,- Eur a že bola doručená žalobcovi, pričom žalobca predložil súdu dôkazy, z ktorých vyplýva, že v účtovníctve žalobcu a spoločnosti DUFOR YACHTS je faktúra č. XXXXXXXXXX zaúčtovaná na sumu 140.000,- Eur, ktorú žalobca preukázateľne uhradil. V odseku 23. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na nelogické konanie žalovanej, ktorá dňa 26.03.2020 uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou DUFOR YACHTS, v zmysle ktorej, na žiadosť žalobcu bola sporná faktúra opravená, resp. rozdelená na dve, a preto ak naozaj bola táto faktúra opravená, bolo nelogické prevádzať pohľadávku z tejto spornej faktúry. Taktiež súd prvej inštancie uviedol, že ani dodatok k zmluve o úvere, ktorú žalobca uzatvoril s financujúcou bankou nepreukazuje podľa názoru súdu, že k zmene faktúry č. XXXXXXXXXX malo dôjsť na návrh žalobcu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s obranou žalovanej, že predmetná pohľadávka vznikla v súvislosti zhotovením cesty spoločnosťou DUFOR YACHTS pre žalobcu, ktorá mala byť vybudovaná spoločne s inžinierskymi sieťami, nakoľko to nevyplýva z vykonaného dokazovania. Bol to žaloba, ktorý preukázal listinnými dôkazmi (stavebný denník a k nemu priložená fotodokumentácia), že predmetná cesta bola vyhotovená spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o., čo žalovaná nespochybnila. Žalovaná síce spochybnila skutočnosť, či žalobca tejto spoločnosti zaplatil za vybudovanie cesty, avšak súd prvej inštancie sa s touto otázkou nezaoberal, nakoľko podľa jeho názoru nie je uvedená skutočnosť/otázka relevantná pre rozhodnutie vo veci. Žalovaná v konaní listinnými dôkazmi preukázala len vybudovanie inžinierskych sietí, prostredníctvom jej subdodávateľov, avšak cesta tam nebola uvedená a ani rozpočtovaná. Z toho dôvodu súd prvej inštancie uviedol, že faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020, ako oprava faktúry č. XXXXXXXXXX bola spoločnosťou DUFOR YACHTS vystavená nedôvodne a neoprávnene. V odseku 25. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca plnil žalovanej vo výške 45.000,- Eur bez právneho dôvodu, a keďže neexistovali ani vzájomné pohľadávky, nemohlo dôjsť k vzájomnému započítaniu a tým k zániku pohľadávky žalovanej voči žalobcovi. V odseku 26. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil priznané úroky z omeškania a priznané trovy konania odôvodnil v odseku 30. napadnutého rozhodnutia podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie voči výrokom I. a II. podala odvolanie žalovaná z dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f) CSP, podaním zo dňa 27.03.2023, doručeným súdu dňa 30.03.2023 a navrhla, aby odvolací súd v súlade s § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Alternatívne v prípade, ak by odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na postup podľa § 388 CSP, žalovaná žiadala, aby odvolací súd v súlade s § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Galanta na ďalšie konanie a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná namieta porušenie práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, že súd prvej inštancie vydal prekvapivé rozhodnutie, ktoré nereflektuje reálny skutkový ani právny stav v danej veci, rozsudok nespĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie, nakoľko z neho vôbec nevyplýva, ako súd hodnotil podstatné dôkazy, a to:

- výpoveď svedka N.. G. N., ktorý sa podrobne vyjadril k spolupráci medzi žalobcom a spoločnosťou DUFOR YACHTS, ako aj k spolupráci s L. G.. Svedok je bývalým konateľom spoločnosti DUFOR YACHTS, a podrobne opísal, prečo došlo k podaniu žaloby, a to v dôsledku konfliktu v podniku Giamo, kde M. G., konateľ žalobcu zobral mal. dcéru žalovanej a svedka N.. G. N. k elektrickej peci nachádzajúcej sa v kuchyni, držiac ju v ruke, otvoril dverka na peci, ktorá bola rozohriatá, kričal na maloletú, že ju hodí do pece;

-na otázku právnej zástupkyne žalobcu svedok uviedol, že faktúra č. XXXXXXXXXX bola zahrnutá v účtovníctve spoločnosti DUFOR YACHTS, pričom z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, ako súd vyhodnotil túto výpoveď svedka, a prečo túto výpoveď svedka pri rozhodovaní nezohľadnil;

- čestné vyhlásenie O. Z., ktorá bola účtovníčkou spoločnosti DUFOR YACHTS a vystavila predmetné faktúry (pôvodnú faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur a faktúru na sumu 140.000,- Eur pod tým istým číslom), ktorá konala na pokyn svedka N.. G. N.. O. Z. v čestnom vyhlásení uviedla, že faktúra na sumu 185.000,- Eur bola vystavená za zhotovenie inžinierskych sietí, ako aj za zhotovenie cesty v projekte Kraľovianky a faktúra na sumu 140.000,- Eur bola vystavená len za zhotovenie sietí. V čestnom vyhlásení zároveň uvádza, že k faktúre č. XXXXXXXXXX na sumu 140.000,- Eur bola na základe pokynu konateľa spoločnosti DUFOR YACHTS, N.. G. N., vystavená faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 45.000,- Eur, ktorou sa dofakturovala odplata za zhotovenie cesty v projekte Kraľovianky. V čestnom vyhlásení je uvedený dôvod takejto zmeny, a síce, že financujúca banka žalobcu nesúhlasila s financovaním cesty, ale len s financovaním sietí;

- faktúru č. XXXXXXXXXX vystavenú spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o., IČO: 35 963 093, z ktorej vyplýva, že spoločnosť si voči spoločnosti DUFOR YACHTS uplatnila odplatu za inžinierske siete a cestu v projekte Kraľovianky, ktorou žalovaná preukazovala, že spoločnosť DUFOR YACHTS zhotovila v subdodávke aj cestu. V odôvodnení rozhodnutia úplne absentuje akékoľvek hodnotenie tohto dôkazu, pričom spolu s faktúrou bol predložený aj kontrolný výkaz spoločnosti ABSOLUT REALITY, z ktorého vyplýva, že táto faktúra bola riadne zaúčtovaná.

Žalovaná poukázala na skutočnosť, že uvedeným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na náležité odôvodnenie napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 131/2017 zo dňa 12.12.2017, v zmysle ktorého „... Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu (III. ÚS 199/08)...Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. ...“. Taktiež žalovaná poukázala a citovala z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/215/2021.

7. Žalovaná namieta nesprávne skutkové zistenia, keď súd prvej inštancie nesprávne interpretoval skutočnosti, ktoré žalovaná uviedla súdu v obsahu podaní, ako aj na pojednávaníach a zároveň, že v konaní boli prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, a to návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré žalovaná bez vlastnej viny v predmetnom konaní nevyužila. Súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočnosti:

-že žalovaná nepreukázala, že by faktúra č. XXXXXXXXXX bola skutočne vystavená na sumu 185.000,- Eur. Tento záver je nesprávny, nakoľko súdu bola predmetná faktúra predložená, takže je nepochybné, že takáto faktúra existovala, a vyplýva to aj z predloženého čestného vyhlásenia O. Z., ktorá predmetnú faktúru na sumu 185.000,- Eur vystavila a že bola táto faktúra vystavená vyplýva aj z výpovede svedka N.. G. N.. Na tieto dôkazy poukazuje žalovaná aj vo vzťahu k doručeniu predmetnej faktúry žalobcovi. Záver o doručení faktúry žalobcovi je podporený aj predloženým dodatkom k zmluve o úvere, z ktorého vyplýva, že úver poskytnutý žalobcovi bol vo výške 140.000,- Eur, teda vo výške odplaty za siete. O. Z. vo svojom čestnom vyhlásení uviedla aj túto skutočnosť, že banka žalobcu nesúhlasila s financovaním cesty. Vzhľadom na uvedené dôkazy, z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, ako súd prvej inštancie dospel k záveru o nepreukázaní existencie faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur ale aj o

jej nedoručení žalobcovi. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na predloženú faktúru č. XXXXXXXXXX vystavenú spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o. pre spoločnosť DUFOUR YACHTS (JG Trading) na sumu 157.000,- Eur, ktorou si predmetná spoločnosť uplatnila odplatu za vybudovanie sietí a cesty. Je preto nelogické predpokladať, že spoločnosť DUFOUR YACHTS zaplatila za zhotovenie sietí a cesty spoločnosti ABSOLUT REALITY s.r.o. viac, než si následne uplatnila voči žalobcovi.

8. Žalovaná namieta tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaná konala nelogicky, uvedené v odseku 22. napadnutého rozsudku „... Nelogickosť tkvie aj v tom, že ak naozaj bola táto faktúra upravená, bolo nelogické prevádzať pohľadávku z tejto spornej faktúry. Ani samotný dodatok k zmluve o úvere, ktorú žalobca uzatvoril s financujúcou bankou nepreukazuje podľa názoru súdu, že k zmene faktúry č. XXXXXXXXXX malo dôjsť na návrh žalobcu. ...“. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že faktúra nie je právny titul, ale len daňový doklad. Pohľadávka nepochádza z faktúry, ale zo zmluvy o dielo a existencia nároku spoločnosti DUFOUR YACHTS nikdy nebola závislá od vystavenia faktúry. Vystavenie faktúry ako účtovného dokladu má význam predovšetkým z hľadiska účtovného a daňového, avšak so vznikom pohľadávky nesúvisí, pretože faktúra nie je právny titul. Právnym titulom vzniku pohľadávky bola v tomto prípade zmluva o dielo. Žalovaná uviedla, že pri výklade právnych úkonov je potrebné vykladať ich vždy v prospech platnosti a zároveň je potrebné prihliadať na to, čo strany chceli právnym úkonom dosiahnuť, aká bola ich vôľa. V tomto prípade, pri uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky, smerovala vôľa zmluvných strán k postúpeniu pohľadávky spoločnosti DUFOUR YACHTS voči žalobcovi na žalovanú. Bez ohľadu na označenie faktúry bol úkon dostatočne určitý a bolo zrejmé, aká pohľadávka bola postúpená.

9. Žalovaná tiež namietala, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že dňa 04.09.2020 bola medzi spoločnosťou DUFOUR YACHTS ako postupcom a žalovanou ako postupníkom uzatvorená nová zmluva o postúpení pohľadávky, v ktorej záverečných ustanoveniach sa uvádza, že toto dojednanie nahrádza predchádzajúce dojednania medzi zmluvnými stranami. Rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani s tým, že žalovaná plnila v prospech právneho nástupcu spoločnosti DUFOUR YACHTS, a to titulom zmeniek, ktoré podpísala pri postúpení pohľadávky na sumu 45.000,- Eur zo spoločnosti DUFOUR YACHTS ako postupcu na žalovanú ako postupníka, pričom kópie zmeniek aj doklady o zaplatení žalovaná súdu predložila.

10. Žalovaná namieta záver súdu prvej inštancie, že zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. nebolo spochybnené. Žalovaná označila tento názor súdu za nesprávny, nakoľko zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. je spochybnené výpoveďou svedka N.. G. N., ktorý vysvetlil, že L. G., ktorý je jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti TRNAX SLOVAKIA s.r.o., bol do projektu prizvaný ako zástupca N.. G. N., ktorý sa v období zhotovovania projektu Kral'ovianky zdržiaval prevažne v Chorvátsku. Ďalším dôkazom ktorý spochybňuje zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o., je faktúra č. XXXXXXXXXX vystavená spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o. pre spoločnosť DUFOUR YACHTS (JG Trading) na sumu 157.000,- Eur za zhotovenie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kral'ovianky, ku ktorej bol predložený aj kontrolný výkaz, z ktorého vyplýva, že táto faktúra bola riadne zaúčtovaná.

11. Žalovaná namieta nesprávny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovaná preukázala len vybudovanie inžinierskych sietí, keďže cesta v dokladoch predložených žalovanou nebola uvedená, ani rozpočtovaná. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na e-mail zo dňa 14.06.2020, v ktorom svedok N.. G. N. reagoval na reklamáciu, že pri ceste počas dažďov stojí voda, ktorá neodteká a tvoria sa veľké kaluže, čo bolo zachytené na videu, nasledovne „... Vážený pán G., naša firma Dufour yachts Slovakia Vám vybudovala sieť a cestu podľa priloženej projektovej dokumentácie. Podľa video nahrávky ktorú ste nám poslali je zrejmé, že ste ignorovali projektovú dokumentáciu a vedľa cesty ste nevynechali pás ktorý je v projekte a svojvoľne ste ho zmenili, lebo ste si asi naivne mysleli, že projekt je len na okrasu a Vaša arogancia spravila svoje. Naša firma nerealizovala chodník ani odvodňovacie pásy, len cestu a sieť vid'. faktúra. Poprosil by som Vás, aby ste mi viac neposielali tieto stupidné maily a viac sa sústredil na dodávateľov ktorý sa nepridržiavali projektu. ...“. Žalovaná je názoru, že z uvedeného e-mailu je zrejmé, že záver súdu prvej inštancie je nesprávny a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

12. Žalovaná tiež poukázala na skutočnosť, že spoločnosť TRNAX Slovakia s.r.o. mala za rok 2017 výnosy z hospodárskej činnosti spolu vo výške 2.000,- Eur ktoré pochádzali z tržieb z predaja tovaru,

avšak súd prvej inštancie uvedené vyhodnotil tak, že žalovaná spochybnila len skutočnosť, či žalobca spoločnosti TRNAX Slovakia s.r.o. zaplatil, čo však je dezinterpretáciou argumentácie žalovanej.

13. V závere odvolania žalovaná uviedla, súd prvej inštancie pri vyhodnotení toho, či došlo k vystaveniu faktúry č. XXXXXXXXXX na sumu 185.000,- Eur, postúpeniu pohľadávky vo výške 45.000,- Eur zo spoločnosti DUFOUR YACHTS na žalovanú, ako aj, že nedošlo k spochybneniu toho, že cestu zhotovila spoločnosť TRNAX Slovakia, s.r.o., dospel k nesprávnym záverom. Takže na základe vykonaného dokazovania zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré mali v konečnom dôsledku vplyv na nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

14. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne s tým, že žalovaná namieta porušenie práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie a nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov.

15. K námietke žalovanej, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie, čím malo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, keď žalovaná poukazuje na výpoveď svedka N.. G. N., čestné vyhlásenie O. Z. - účtovníčky spoločnosti DUFOUR YACHTS, na faktúru č. XXXXXXXXXX spoločnosti ABSOLUT REALITY s.r.o., IČO: 25 963 093 vystavenej pre spoločnosť DUFOUR YACHTS, čiže poukazuje na dôkazy, ktoré súd prvej inštancie v konaní vykonal, ale v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec neuviedol ako ich vyhodnotil, žalobca uviedol, že údajná scéna v podniku, ktorá sa podľa výpovede svedka N.. G. N. mala odohrať medzi M. G. V. N.. G. N., žiadnym spôsobom nesúvisí s uplatneným nárokom žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rovnako vyjadrenia svedka N.. G. N. o „spolupráci spoločnosti DUFOUR YACHTS a svedka so žalovanou a L. G., ktoré sa týkali získania finančnej hotovosti zo strany svedka od tretej osoby a jeho dohode s touto osobou, že faktúra má byť následne vystavená spoločnosťou patriacou sestre danej osoby, spoločnosť ABSOLUT REALITY s.r.o., resp. o jeho potenciálnom nadobudnutí účasti v spoločnosti žalobcu, žiadnym spôsobom nesúvisia s uplatneným nárokom a ani nie sú spôsobilé nárok žalobcu akokoľvek vyvrátiť. Ďalšie vyhlásenia svedka N.. G. N. o údajnom vystavení faktúry č. XXXXXXXXXX dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur za vybudovanie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kráľovianky, s dátumom splatnosti dňa 17.07.2018 a jej zaúčtovaní v účtovníctve spoločnosti DUFOUR YACHTS, vrátane čestného vyhlásenia účtovníčky spoločnosti DUFOUR YACHTS O. Z. o dôvodoch údajnej zmeny tejto „pôvodnej“ faktúry, sú podľa vyjadrenia žalobcu vágne a bez predloženia relevantných dokladov, ktorými by boli tieto účelové vyhlásenia preukázané, pre posúdenie nároku uplatneného v tomto konaní, a sú nepodstatné. V situácii, keď spoločnosť DUFOUR YACHTS je a v rozhodnom čase aj bola účtovnou jednotkou, na ktorú musí súd nepochybne prihliadať, tak ako aj urobil súd prvej inštancie (pri vyhodnocovaní dôkazov aj prihliadol). Nepreukázanie skutočného vystavenia faktúry č. XXXXXXXXXX dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur (napr. zoznamom vystavených faktúr) a oprávnenosti jej vystavenia (napr. žalobcom potvrdeným súpisom vykonaných prác), jej riadneho zaúčtovania (napr. kontrolným výkazom DPH za mesiac júl 2018) a doručenia žalobcovi, nie je možné nahradiť emotívnymi svedeckými výpoveďami či „čestnými vyhláseniami“ účtovníkov. Dôkazné bremeno žalovanej v rámci preukázania rozhodných skutočností vzťahu žalobcu a spoločnosti DUFOUR YACHTS, sú akokoľvek dôkazy z účtovníctva spoločnosti ABSOLUT REALITY s.r.o., resp. dôkazy o vzťahu medzi spoločnosťou DUFOUR YACHTS a spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o., nepodstatné a nedôležité, s meritom veci nesúvisiace. V konečnom dôsledku dôkazy, na ktoré poukazuje žalovaná, súd prvej inštancie vykonal práve v záujme zachovania práva žalovanej na spravodlivý proces, hoci boli pre predmet sporu absolútne nerelevantné, nesúvisiace s akýmikoľvek podstatnými skutkovými tvrdeniami. Vo vzťahu k iným podstatným, relevantným a priamym dôkazom, ktoré súd prvej inštancie riadne vyhodnotil, tieto neboli spôsobilé akokoľvek ovplyvniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozsudku je zjavné, ako súd vyhodnotil všetky podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu.

16. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval žalovanou uvádzané skutočnosti, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ako, že žalovaná nepreukázala, že by faktúra č. XXXXXXXXXX bola skutočne vystavená na sumu 185.000,- Eur, žalobca uviedol, že napriek tomu, že žalovaná predmetnú faktúru v konaní predložila, nie je možné súhlasiť s tvrdením, že preukázala jej skutočné vystavenie. Keďže žalobca popiera uskutočnenie prác (zhotovenie cesty) spoločnosťou DUFOUR YACHTS, teda oprávnenosť vystavenia faktúry v tejto hodnote, vrátane jej doručenia žalobcovi v júli 2018, rozhodne nestačí na preukázanie skutočnosti, že faktúra bola skutočne vystavená, nestačí ani „ucelená reťaz“ akýchsi vyhlásení ako uviedla žalovaná, ale je potrebné

predložiť právne a účtovne relevantné doklady (napr. zoznam vystavených faktúr, kontrolný výkaz DPH spoločnosti DUFOUR YACHTS za mesiac júl 2018, žalobcom potvrdený súpis vykonaných prác a pod.). Keďže žalovaná v priebehu konania žiadny relevantný dôkaz nepredložila, súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému zisteniu. V tejto súvislosti žalobca poznamenal, že pri faktúrach iných spoločností, ktoré v konaní žalovaná predložila, boli žalovanou predložené takéto doklady (súpis vykonaných prác ako príloha faktúry spoločnosti HI-TECH ELEKTRO s.r.o., kontrolný výkaz DPH spoločnosti ABSOLUT REALITY s.r.o.), ale pri faktúre spoločnosti DUFOUR YACHTS, o ktorú žalovaná opiera svoju obranu, má na preukázanie skutočného vystavenia faktúry postačovať ucelený rad nezmyselných a účelovo prispôbených vyhlásení.

17. K námietke žalovanej, ktorá spochybňuje záver súdu prvej inštancie v tom, že konanie žalovanej je nelogické, keď na jednej strane tvrdí, že pôvodnú faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 spoločnosti DUFOUR YACHTS dňa 02.09.2018 zmenila (stornovala) a na strane druhej dňa 26.03.2020 zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenú so spoločnosťou DUFOUR YACHTS žalovaná postúpila na seba pohľadávku z pôvodnej (stornovanej) faktúry. Žalovaná v odvolaní poukazuje na to, že pohľadávka nepochádza z faktúry, ale zo zmluvy o dielo, hoci žiadnu zmluvu o dielo v konaní nepredložila (a ani nemohla, keďže, neexistuje) a že existencia pohľadávky spoločnosti DUFOUR YACHTS nikdy nebola závislá od vystavenia faktúry, hoci žalovaná v zmluvách o postúpení pohľadávky alebo v celom priebehu konania odvodzovala svoju „pohľadávku“ práve z faktúr spoločnosti DUFOUR YACHTS. Celú túto časť odvolania tak možno podľa názoru žalobcu, považovať za nelogickú.

18. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že „dňa 04.09.2020 bola medzi spoločnosťou DUFOUR YACHTS ako postupcom a žalovanou ako postupníkom uzatvorená nová zmluva o postúpení pohľadávky, v ktorej záverečných ustanoveniach sa uvádza, že toto dojednanie nahrádza predchádzajúce dojednania medzi zmluvnými stranami“, v tejto súvislosti žalobca uviedol, že nakoľko súdu prvej inštancie nebola táto nová zmluva o postúpení pohľadávky zo strany žalovanej predložená, logicky sa súd nemohol vysporiadať so záverečnými ustanoveniami novej zmluvy o postúpení pohľadávky. Napriek uvedenému žalobca zdôraznil, že akékoľvek znenie záverečných ustanovení zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020 nespochybňuje a ani neruší tú skutočnosť, ktorá bola súdu prvej inštancie riadne preukázaná (predložením zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020), že dňa 26.03.2020 bola medzi žalovanou a spoločnosťou DUFOUR YACHTS uzatvorená zmluva, v ktorej je údajná postúpená pohľadávka odvodená zo (stornovanej) faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur. Žalovanou predložené zmenky a potvrdenia o úhradách žalovanou voči spoločnosti DUFOUR YACHTS a spol. I & F, s.r.o. nemajú s predmetom tohto konania žiaden súvis a sú pre posúdenie oprávnenosti nároku pre rozhodnutie súdu nepodstatné a irelevantné.

19. K námietke žalovanej, ktorá spochybňuje záver súdu prvej inštancie o tom, že zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. nebolo spochybnené, pričom poukazuje na výpoveď svedka N.. G. N., ktorého výpoveď nebola potvrdená žiadnym hodnoverným dôkazom (že na faktúru vystavenú spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o. pre spoločnosť DUFOUR YACHTS za zhotovenie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kráľovianky, boli skutočne realizované zadané práce), žalobca tiež poukázal na e-mail N.. G. N. z júna 2020, hoci cesta mala byť spoločnosťou DUFOUR YACHTS fakturovaná žalobcovi údajne už v júli 2018 (pritom z obdobia zhotovovania cesty žalovaná nepredložila žiadnu písomnú alebo e-mailovú komunikáciu medzi N.. G. N., resp. spoločnosťou DUFOUR YACHTS a žalobcom, ktorá by sa týkala zhotovovania cesty). Žalobca tiež poukázal na tvrdenia žalovanej, podľa ktorej má spoločnosť TRNAX SLOVAKIA s.r.o. nízke výnosy, čo má vyvolať pochybnosti o tom, či žalobca spoločnosti TRNAX SLOVAKIA s.r.o. za zhotovenie cesty zaplatil, ale aj o tom, či k zhotoveniu cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. vôbec došlo. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti, že vystavenie faktúry alebo jej uhradenie samo o sebe ešte nepreukazuje skutočnosť, že fakturované služby a práce boli skutočne zrealizované. Bol to žalobca ktorý v konaní preukázal (hoci tak robiť nemusel), že cesta bola zhotovená spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o., a to relevantnými dôkazmi, ako sú stavebný denník či fotodokumentácia zo staveniska, pričom žalovaná okrem faktúr, ktoré ako sama uvádza, sú len účtovnými dokladmi, žiaden dôkaz preukazujúci skutočné zhotovenie cesty pre žalovaného či už spoločnosťou DUFOUR YACHTS alebo jej dodávateľom, nepredložila. Súd prvej inštancie tak vyvodil správny záver, že žalobcom preukázané zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o., žalovaná svojimi dôkazmi nespochybnila.

20. V závere svojho vyjadrenia žalobca uviedol, že žalovaná mala v priebehu konania dostatok času preukázať údajnú pravdivosť svojich tvrdení, nakoľko však žiadnymi hodnovernými dôkazmi nedisponuje a neunesenie svojho dôkazného bremena sa snažila zakryť predkladaním množstva nesúvisiacich a nepodstatných listín a vyhlásení. Súd prvej inštancie postupoval v konaní riadne a procesne správne, neznemožnil žalovanej uskutočňovať jej procesné práva, svojim konaním nespôsobil ani porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces, vykonal všetky stranami navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, tieto dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a na základe takto vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, ktoré sú zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/8/2021-227 zo dňa 31.01.2023, ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

21. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) ako oprávnenou osobou - stranou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.06.2025; termín verejného vyhlásenia rozsudku odvolací súd oznámil v súlade s § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, ods. 3 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 CSP) a na ne odkazuje.

22. Krajský súd v Bratislave v prvom rade ozrejmuje situáciu, na základe ktorej predmetnú vec posudzuje ako odvolací súd v registri civilnej odvolacej agendy. Z obsahu spisu je zrejmé, že Okresný súd Galanta predmetnú vec posúdil podľa Občianskeho zákonníka a po podaní odvolania žalovanou, vec predložil odvolaciemu súdu Krajskému súdu v Trnave, na ktorom bola vec vedená pod sp.zn. 28Co/37/2023. Krajský súd v Trnave postúpil vec tunajšiemu odvolaciemu súdu dňa 17.10.2023 s odôvodnením, keďže žalobca spochybňuje existenciu pohľadávky, ktorá údajne vznikla v záväzkovom vzťahu medzi žalobcom a postupcom (medzi dvoma podnikateľmi) a sporná pohľadávka sa týkala ich podnikateľskej činnosti (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka), v súlade s § 34 v spojení s § 22 a § 471c CSP, na prejednanie veci v obchodnoprávnom spore je Kauzálné príslušný Krajský súd v Bratislave.

22.1. Krajský súd v Bratislave, ktorému vec napadla dňa 13.11.2023 pod sp.zn. 6Co/125/2023, namietal u predsedu súdu nesprávnosť zápisu v súlade s Rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave pre rok 2023 s tým, aby vec bola zapísaná do obchodnoprávneho registra „Cob“. Predseda Krajského súdu v Bratislave námietke zápisu nevyhovet pod 1SprR/2/2023 zo dňa 11.12.2023.

22.2. Následne Krajský súd v Bratislave dňa 31.01.2024 predložil spis na rozhodnutie o námietke nesprávneho zápisu veci do súdneho oddelenia Najvyššiemu súdu SR, ktorý uznesením pod sp.zn. 7Ndc/13/2024 zo dňa 26.08.2024 rozhodol, že na prejednanie a rozhodnutie veci je príslušný Krajský súd v Bratislave, keďže z obsahu spisu je zrejmé, že vo veci ide o obchodnoprávny spor (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka) a na uvedenom nič nemení ani titul uplatneného nároku vydanie bezdôvodného obohatenia a to v spojení s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka.

22.3. Krajský súd v Bratislave tiež konštatuje, že žalovaná v prebiehajúcom odvolacom konaní uplatnila námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave podľa § 52 ods. 1 CSP a zároveň podala návrh na prikázanie veci inému súdu podľa § 39 ods. 1 a ods. 2 CSP, o čom rozhodol Najvyšší súd SR pod sp.zn. 5Nc/6/2024 zo dňa 12.12.2024 tak, že sudkyne Krajského súdu v Bratislave JUDr. Oľília Belavá, JUDr. Renáta Janáková a Mgr. Jana Janics Bajánková nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp..zn. 6Co/125/2023.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil

právo strán na spravodlivý proces. Odvolací súd nevzhladol žiadne zjavne porušenie kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva (napr. právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Stranám sporu bolo v konaní dané rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

24. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Dôvody pre ktoré žalobe v celom rozsahu vyhovel, súd prvej inštancie riadne ozrejmil, vysporiadal sa so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentami sporových strán, a tieto náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na odvolaciu argumentáciu žalovanej v podanom odvolaní.

25. Základom predmetu podanej žaloby je nárok žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 45.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45.000,- Eur od 09.03.2021 do zaplatenia, z titulu žalobcom vykonaných platieb omylom/bez právneho základu. Žalobca realizoval výstavbu rodinných domov v rámci stavebného projektu Kráľovianky prostredníctvom dodávateľov. Jedným z dodávateľov bola aj spoločnosť DUF0UR YACHTS, pričom dodávateľský vzťah nebol ošetrený písomnou zmluvou resp. zmluvou o dielo. Úhrady za dohodnuté a vykonané práce riešili vystavením faktúr. Spoločnosť DUF0UR YACHTS vystavila žalobcovi za realizáciu inžinierskych sietí v stavebnom projekte Kráľovianky faktúru č. 180100011 zo dňa 02.09.2018 na sumu vo 140.000,- Eur, splatnú dňa 09.09.2018 (č.l. 10), ktorú žalobca uhradil dňa 10.09.2018 (č.l. 11). Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020, uzavretá medzi spoločnosťou DUF0UR YACHTS ako postupcom a žalovanou (v tom čase konateľka spoločnosti DUF0UR YACHTS) ako postupníkom (ďalej len „Zmluva o postúpení č. 1“; č.l. 12) bola na žalovanú postúpená pohľadávka spoločnosti DUF0UR YACHTS voči žalobcovi z titulu faktúry spoločnosti DUF0UR YACHTS č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018, na sumu 185.000,- Eur, splatnou dňa 17.07.2018, za vybudovanie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kráľovianky, z ktorej ostala neuhradená časť faktúry výške 45.000,- Eur. Následne ďalšou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020, uzavretá medzi spoločnosťou DUF0UR YACHTS ako postupcom a žalovanou (v tom čase konateľka spoločnosti DUF0UR YACHTS) ako postupníkom (ďalej len „Zmluva o postúpení č. 2“, ktorá nebola súdu predložená), mala byť na žalovanú postúpená pohľadávka spoločnosti DUF0UR YACHTS voči žalobcovi z titulu opravnej faktúry spoločnosti DUF0UR YACHTS č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020, na sumu 45.000,- Eur, splatnou dňa 15.08.2020. Súdu bolo predložené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020 (č.l. 14) a opravná faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 (č.l. 18). Z uvedeného vzťahu je zrejmé, že základ sporu vychádza z obchodnoprávneho vzťahu ktorého právnu líniu deklaruje ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorým bola zmluva o dielo, ktorá mala byť medzi objednávateľom a zhotoviteľom uzavretá ústne a jej právny rámec definuje ust. § 536 zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka. Zmluva o dielo nemá predpísanú písomnú formu, preto ustanovenia majú dispozitívnu povahu; čo znamená, že všetky dojednania sú len vecou dohody zmluvných partnerov. A keďže podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním a podľa § 1 ods. 2 vety prvej a druhej Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona; ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva, súd prvej inštancie správne na vec aplikoval ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce právny rámec bezdôvodného obohatenia.

26. Námietku žalovanej, že súd prvej inštancie porušil práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, vydal prekvapivé rozhodnutie, ktoré nereflektuje reálny skutkový ani právny stav v danej veci, rozsudok nespĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie, nakoľko z neho vôbec nevyplýva, ako súd hodnotil podstatné dôkazy, tak ako je uvedené v odseku 6. tohto rozhodnutia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

26.1. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe nezahŕňa záruku úspechu v konaní.

26.2. Vo vzťahu k jednotlivým dôkazom (uvedené v odseku 6. tohto rozhodnutia), ktoré súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy s poukazom na ich obsah uviedol v odseku 8. napadnutého rozhodnutia a následne taxatívny výpočet listinných dôkazov uviedol v odseku 11. napadnutého rozhodnutia, pričom z odsekov 22. až 25. napadnutého rozhodnutia nepochybne vyplýva, z ktorých dôkazov súd prvej inštancie vychádzal, ktoré boli pre rozhodnutie súdu prvej inštancie zásadné pre konečné rozhodnutie a tiež konštatoval, ktoré tvrdené skutkové okolnosti nie sú pre posúdenie veci relevantné a preto sa nimi nezaoberal. Pravdou je, že na tomto mieste súd prvej inštancie neuviedol explicitne dôkazy ktorými sa pri posúdení veci nezaoberal (keďže pre podstatu uplatneného nároku neboli relevantné), tieto nevyhodnotil prečo neboli relevantné, čo však podľa názoru odvolacieho súdu nespôsobuje porušenie práva na spravodlivý proces, keďže súd prvej inštancie relevantne, v logických súvislostiach vyhodnotil všetky priame dôkazy, ktoré s dôrazom na ich dôkaznú silu boli pre posúdenie veci rozhodné a o ne oprel svoje rozhodnutie. Odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie porušil zásady vyplývajúce z § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, keď jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil.

26.3. Z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal ňou predkladaný výklad všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom treba rozumieť, pred vydaním konečného rozhodnutia, predchádzajúcu činnosť alebo nečinnosť súdu, ide o procedúru prejednávania veci znemožňujúcu strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, znemožňujúcu jej aktívnu účasť na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne, t.j. vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu.

26.4. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je síce nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ale za tzv. inú vadu konania (viď. R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie „... Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku. ...“. Vychádzajúc z uvedeného, teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), v súvislosti s čím je potrebné

vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhliadol dôvodnosť pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „... celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu ...“, čím z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku súdom prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasného záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia rovnako netrpí ani takými nedostatkami, ktoré by boli spôsobilé k záveru o existencii tzv. inej vady konania, následkom ktorej by rozhodnutie vo veci bolo nesprávnym (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v konečnom dôsledku nemožno vyhodnotiť ani ako zmätočné, či vnútorne rozporné z dôvodov uvedených žalovanou.

27. Námietku žalovanej uvedenú v odseku 7. tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie nesprávne interpretoval skutočnosti, ktoré uviedla v obsahu podaní, ako aj na pojednávaniach a v konaní boli prípustné prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré žalovaná bez vlastnej viny v konaní nevyužila, vyhodnotil odvolací súd jednak nie dostatočne špecifikovanú a aj ako nedôvodnú.

27.1. Súd prvej inštancie v logických súvislostiach a s dôrazom na relevantné priame listinné dôkazy vyhodnotil faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur so záverom, že žalovaná nepreukázala, že faktúra č. XXXXXXXXXX bola skutočne vystavená na sumu 185.000,- Eur ako účtovný a daňový doklad, na rozdiel od žalobcu, ktorý listinnými dôkazmi (kontrolný výkaz DPH žalobcu za 7/2018 č.l. 161 a 9/2018 č.l. 159) preukázal, že žalobca má faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,- Eur riadne zaúčtovanú na sumu 140.000,- Eur.

27.2. Faktúra je daňový doklad, ktorého náležitosti ako účtovný doklad definuje zákon o DPH.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, na účely tohto zákona faktúrou je každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona o DPH, na účely tohto zákona vierohodnosťou pôvodu faktúry sa rozumie potvrdenie totožnosti dodávateľa tovaru alebo služby alebo osoby, ktorá v mene dodávateľa vyhotovila faktúru.

Vierohodnosť pôvodu faktúry znamená, že faktúra bola vydaná dodávateľom alebo inou osobou v jeho mene, pričom povinnosť zabezpečiť vierohodnosť pôvodu má nielen dodávateľ, ale aj príjemca tovaru alebo služby. Ak dodávateľ vystavuje faktúru, zabezpečenie vierohodnosti pôvodu preukazuje napríklad záznamom faktúry v účtovnej evidencii.

Podľa § 71 ods. 1 písm. d) zákona o DPH, na účely tohto zákona neporušenosťou obsahu faktúry sa rozumie zachovanie obsahu faktúry.

Vierohodnosť pôvodu, neporušenosť obsahu a čitateľnosť faktúry bez ohľadu na to, či má papierovú alebo elektronicкую podobu, sa zabezpečuje od okamihu jej vyhotovenia do uplynutia obdobia určeného na uchovávanie faktúry. Každá zdaniteľná osoba určí spôsob zabezpečenia vierohodnosti pôvodu, neporušenosti obsahu a čitateľnosti faktúry. Zákon o DPH v § 71 ods. 3 písm. a) ustanovuje, že ako spôsob zabezpečenia vierohodnosti pôvodu, neporušenosti obsahu a čitateľnosti papierovej aj elektronickej faktúry možno použiť kontrolné mechanizmy podnikových procesov, ktoré spoľahlivo zabezpečia priradenie faktúry k dokumentom súvisiacich s dodaním tovaru alebo služby. Príkladom kontrolných mechanizmov je napríklad párovanie podporných dokumentov s faktúrou, pričom je z nich zrejmé, že údaje uvedené vo faktúre sú rovnaké ako na podporných dokumentoch prináležiacich k dodávke tovaru alebo služby. S faktúrou by sa nemalo nakladať ako s nezávislým a samostatným dokumentom. U dodávateľa by mala byť faktúra pripojená k objednávke, k potvrdeniu o vydaní tovaru, jeho preprave a k príjmu platby. U odberateľa by faktúra mala byť spojená s potvrdením o schválení objednávky, s dodacím listom, potvrdením o úhrade platby, prijíme tovaru a pod.. S poukazom na uvedené a citované zákonné ustanovenia zákona o DPH, žalovaná nepreukázala skutočné vystavenie faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur ako účtovný daňový doklad, ktorá mala byť údajne zrušená a následne opravená. Dôkazné bremeno bolo na žalovanej ktorá tvrdila, že predmetnú faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 zrušila a následne rozdelila na faktúru č. XXXXXXXXXX zo

dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,- Eur a opravnú faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur.

27.3. K oprave údajov na pôvodne vystavenej faktúre pristúpi platiteľ dane buď z dôvodu opravy základu dane podľa § 25 zákona o DPH, alebo v prípade, ak opravuje iné chybné údaje na faktúre, ako napr. množstvo, cena, doplnenie identifikačných údajov, uplatnený režim, sadzbu a pod.. Dokladom, ktorým sa mení pôvodná faktúra, môže byť napríklad doklad, ktorým sa zvyšuje alebo znižuje fakturovaná cena, prípadne sa upravujú iné náležitosti pôvodne vyhotovenej faktúry. Faktúra, ktorá mení pôvodnú faktúru a jednoznačne sa k nej vzťahuje, sa považuje za zjednodušenú faktúru v zmysle § 74 ods. 3 písm. c) zákona o DPH. Táto zjednodušená faktúra musí obsahovať poradové číslo pôvodnej faktúry a údaje, ktoré sa menia.

V súlade s § 71 ods. 2 zákona o DPH sa za faktúru považuje aj každý doklad alebo oznámenie, ktoré mení pôvodnú faktúru a osobitne a jednoznačne sa na ňu vzťahuje (ide o opravnú faktúru všeobecne). V uvedenom prípade platiteľ dane v oznámení, ktoré je opravnou faktúrou, keďže sa vzťahuje na pôvodnú faktúru, musí uviesť poradové číslo pôvodnej faktúry a údaje, ktoré sa menia (dôvod storna alebo dobropisu). Zákon o DPH nešpecifikuje pojem storno, dobropis, avšak pozná tzv. opravnú faktúru, ktorou môže byť storno alebo dobropis. Daňovník, platiteľ dane, musí však správne identifikovať vznik daňovej povinnosti, ktorý sa na opravu viaže. V prípade opravnej faktúry zároveň platí, že dodávateľ, platiteľ dane, uvedie údaje z vyhotovenej opravnej faktúry v kontrolnom výkaze DPH za zdaňovacie obdobie, v ktorom opravnú faktúru (storno) vyhotovil. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, uzatvára, že žalovaná nepreukázala, že faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur bola vystavená ako účtovný/daňový doklad (keďže predmetná faktúra je sporná, bolo na strane žalovanej preukázať vierohodnosť jej pôvodu napríklad záznamom faktúry v účtovnej evidencii a pod.). Bol to žalobca, ktorý na rozdiel od žalovanej, preukázal vierohodnosť faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 vystavenej na sumu 140.000,- Eur (kontrolný výkaz DPH žalobcu za 9/2018; č.l. 159). Zároveň vo vzťahu k opravnej faktúre č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur odvolací súd konštatuje, že s poukazom na rozpor faktúry č. XXXXXXXXXX ako takej (s rovnakým číslom faktúry mali byť vystavené dve faktúry s rozdielnym dátumom a s rozdielnou sumou), opravná faktúra tak nie je dostatočne nezameniteľne identifikovaná, a žalovaná rovnako nepreukázala, že faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur bola vystavená ako účtovný/daňový doklad.

27.4. V súvislosti s dôkazným bremenom odvolací súd poukazuje na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020, v zmysle ktorého „... úspech procesnej strany je definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z predmetnej zásady následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého je každá strana povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Z uvedeného zároveň vyplýva, že strana domáhajúca sa určitých právnych následkov, ponesie aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet - neobjasneného skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti. ...“.

27.5. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2010).

27.6. Odvolací súd dáva do pozornosti aj čl. 15 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t.j. každý dôkaz má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) pripisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Dôkazy súd hodnotí podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda

zásada voľného hodnotenia dôkazov. Po skončení dokazovania súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam a zostávajúce dôkazy hodnotí z hľadiska pravdivosti. Predkladanie dôkazov je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toto účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri hodnotení obrany žalovanej s dôrazom na faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur, postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku o hodnotení dôkazov a podrobne odôvodnil, prečo predmetné faktúry vo vzájomnej súvislosti s faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,-Eur na ktorú poukázal žalobca, nemožno bez ďalšieho považovať obranu žalovanej za dôvodnú. Odvolací súd tiež poukazuje na fakt, že právny vzťah medzi sporovými stranami nebol upravený písomnou zmluvou o dielo alebo obdobnou zmluvou (čo obchodný zákonník nevylučuje), a preto ich práva a povinnosti boli založené výlučne na relevantných účtovných/daňových dokladoch ktorými sú faktúry vystavené v súlade so zákonom o DPH. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie nevykonal dôkazy ktoré žalovaná navrhla, resp., že by neodôvodnil, prečo žalovanou navrhované dôkazy nevykonal. Dôkazné bremeno a návrhy na dokazovanie sú vecou strany sporu.

28. Námietku žalovanej uvedení v odseku 8. tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie poukázal na nelogické konanie žalovanej v tom, že ak bola faktúra opravená, bolo nelogické prevádzať pohľadávku zo spornej faktúry, a tiež uviedla, že faktúra nie je právny titul, ale len daňový doklad, preto pohľadávka nepochádza z faktúry, ale právnym titulom vzniku pohľadávky bola v tomto prípade zmluva o dielo, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

28.1. Na tomto mieste dáva odvolací súd za pravdu súdu prvej inštancie, že ak údajná faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur mala byť zrušená a následne rozdelená a opravená (faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,-Eur a faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur), bolo skutočne nelogické uzatvárať zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 25.03.2020, predmetom ktorej bola zrušená faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur, keďže suma 140.000,-Eur bola uhradená žalobcom už dňa 10.09.2018 (na základe faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2018 na sumu 140.000,-Eur) a ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky (dňa 25.03.2020) údajná faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur nebola zrušená a ani opravená. Opravná faktúra č. XXXXXXXXXX na sumu 45.000,- Eur mala byť vydaná až dňa 01.08.2020.

29. Námietku žalovanej uvedení v odseku 9. tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že dňa 04.09.2020 bola medzi spoločnosťou DUFOUR YACHTS ako postupcom a žalovanou ako postupníkom uzatvorená nová zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej táto nahrádza predchádzajúce dojednania; a rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, že žalovaná plnila v prospech právneho nástupcu spoločnosti DUFOUR YACHTS, titulom zmeniek, ktoré podpísala pri postúpení pohľadávky na sumu 45.000,- Eur, vyhodnotil odvolací súd ako irelevantnú a aj nedôvodnú.

29.1. Ako z obsahu spisu vyplýva, žalobca nenamietal existenciu/vedomosť o zmluvách o postúpení pohľadávky zo dňa 25.03.2020 a zo dňa 04.09.2020, ale namietal ich základ vyplývajúci z postúpených faktúr (faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur a faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur). A keďže v konaní žalovaná existenciu postúpených faktúr ako účtovný/daňový doklad dôveryhodným relevantným dôkazným prostriedkom nepreukázala, súd prvej inštancie v odseku 24. napadnutého rozhodnutia odôvodnil, prečo sa s uvedenými skutočnosťami a ani dôkaznými prostriedkami nezaoberal. Otázka tvrdenia, že žalovaná plnila v prospech právneho nástupcu spoločnosti DUFOUR YACHTS, titulom zmeniek, ktoré podpísala pri postúpení pohľadávky na sumu 45.000,- Eur, bola tak pre predmet sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia, irelevantná, a nebol dôvod, aby sa súd prvej inštancie uvedenou skutočnosťou zaoberal. Odvolací súd už len poznamenáva, že žalovaná zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020 vôbec nepredložila (súčasťou spisu je len oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalobcovi zo dňa 04.09.2020).

30. Námitku žalovanej uvedení v odseku 10. tohto rozhodnutia, ktorá označila názor súdu prvej inštancie, že zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. nebolo spochybnené, za nesprávny, nakoľko zhotovenie cesty spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o. je spochybnené výpoveďou svedka N.. G. N., a tiež faktúra č. XXXXXXXXXX vystavená spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o. pre spoločnosť DUFOR YACHTS na sumu 157.000,- Eur za zhotovenie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kraľovianky, ku ktorej bol predložený aj kontrolný výkaz, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

30.1. Zhotoviteľ môže pre vykonanie diela použiť tretie osoby, tzv. subdodávateľov. V prípade, ak poverenie bude spočívať vo vykonaní určitej činnosti, t.j. v zhotovení diela, takýto vzťah medzi zhotoviteľom a subdodávateľom sa bude spravovať ustanoveniami zmluvy o dielo. Z ustanovenia § 538 Obchodného zákonníka ale nevyplýva, že ak by zhotoviteľ na zhotovenie diela použil ďalšiu osobu, ich záväzkový vzťah musí kopírovať hlavný vzťah medzi zhotoviteľom a objednávateľom. To znamená, že zhotoviteľ pri poverení inej osoby na zhotovenie diela, uzatvára s poverenou osobou ďalšiu zmluvu o dielo, avšak táto osoba nebude zodpovedať za vykonanie diela objednávateľovi zhotoviteľa, ale len zhotoviteľovi, ktorý je k nemu v postavení objednávateľa. Následne zhotoviteľ zodpovedá za vykonanie diela v rozsahu, v ktorom dielo vykonala poverená osoba.

30.2. S poukazom na dôkaz predložený žalovanou a to faktúra č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2017 na sumu 157.000,- Eur, splatná dňa 15.10.2017, vystavená spoločnosťou ABSOLUT REALITY s.r.o. pre spoločnosť JG Trading s.r.o. (neskôr vedená v obchodnom registri ako DUFOR YACHTS) za zhotovenie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kraľovianky (č.l. 145), odvolací súd má zato, že predmetnú faktúru nemožno žiadnym spôsobom spárovať s faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2018 na sumu 185.000,- Eur vystavenú spoločnosťou BlueSail Slovakia s.r.o. ako dodávateľ pre žalobcu ako objednávateľa za zhotovenie inžinierskych sietí a cesty v projekte Kraľovianky (č.l. 107). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie tak správne konštatoval skutočnosť, ktorú mal doloženú stavebným denníkom s fotodokumentáciou, že cesta v projekte Kraľovianky bola zhotovená spoločnosťou TRNAX SLOVAKIA s.r.o., a na svedeckú výpoveď N.. G. N., neprihliadal s poukazom na silu dôkazných prostriedkov.

31. Námitku žalovanej uvedení v odseku 11. tohto rozhodnutia, keď názor súdu prvej inštancie, že žalovaná preukázala len vybudovanie inžinierskych sietí, keďže cesta v dokladoch predložených žalovanou nebola uvedená, ani rozpočtovaná, označila ako nesprávny, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a odkazuje na predchádzajúci odsek 30. tohto rozhodnutia.

32. S námičkou žalovanej uvedení v odseku 12. tohto rozhodnutia, ktorá poukázala na skutočnosť, že spoločnosť TRNAX Slovakia s.r.o. mala za rok 2017 výnosy z hospodárskej činnosti spolu vo výške 2.000,- Eur ako tržby z predaja tovaru, čo súd prvej inštancie vyhodnotil tak, že žalovaná spochybnila len skutočnosť, či žalobca spoločnosti TRNAX Slovakia s.r.o. zaplatil, čo je dezinterpretáciou argumentácie žalovanej, sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko pre posúdenie uplatneného nároku a to vydanie bezdôvodného obohatenia, nemá predmetná námička opodstatnenie, nebola potreba sa s touto námičkou osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby súd reagoval na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

33. Pokiaľ ide o samotný právny nárok uplatnený žalobcom, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k názoru, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutkové okolnosti, že na strane žalovanej došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia (získanie finančných prostriedkov bez právneho dôvodu) ktoré je povinná vydať. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívna a predpokladom jej vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia fakticky vznikol (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/882/2006 zo dňa 24.06.2008). V konaní nebolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou (v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.03.2020 resp. zo dňa 04.09.2020) došlo k uzavretiu zmluvy o dielo za účelom výstavby cesty v projekte Kraľovianky a v konaní nebola preukázaná ani skutočnosť, že žalovaná resp. spoločnosť

DUFOUR YACHTS pre žalobcu zhotovila cestu v projekte Kraľovianky. Výšku bezdôvodného obohatenia žalobca preukázal platbami na účet žalovanej dňa 04.03.2020 v sume 10.000,- Eur, dňa 28.04.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 06.05.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 04.06.2020 v sume 25.000,- Eur, t.j. spolu vo výške 45.000,- Eur a to bez právneho dôvodu, keďže žiadna z týchto platieb sa netýka opravnej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020, splatná dňa 15.08.2020 na sumu 45.000,- Eur a ani na žiadnu inú faktúru vystavenú žalovanou resp. spoločnosťou DUFOUR YACHTS.

33.1. Obranu žalovanej ohľadom jednostranného započítania pohľadávky zo dňa 25.09.2020, vyplývajúcej z opravnej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 na sumu 45.000,- Eur, splatnej dňa 15.08.2020 vo vzťahu k prijatým platbám na účet žalovanej dňa 04.03.2020 v sume 10.000,- Eur, dňa 28.04.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 06.05.2020 v sume 5.000,- Eur, dňa 04.06.2020 v sume 25.000,- Eur, t.j. spolu vo výške 45.000,- Eur (č.l. 17), vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd apeluje na vyhodnotenie opravnej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.08.2020 uvedené v odsekoch 27.2., 27.3. a 28. tohto rozhodnutia a na ne v celom rozsahu odkazuje.

34. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil. Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Súd tiež nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

35. Odvolací súd poukázaním na obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sporové strany v konaní nastolili. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie vysvetlil, ako dospel k záveru svojho rozhodnutia v spojení s náležitou aplikáciou právnych predpisov, jasne ozrejmil, ako sa vysporiadal s argumentami sporových strán ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam. Iba skutočnosť, že žalovaná sa s právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia a ani nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia základného práva žalovanej na spravodlivý proces. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)